

Publicerad 2019-06-25 15:09 av xilenie
som han sa, den där Monty Roberts, så är det nog

är axlarna sänkta
blicken i gräset
var savannen så stor

jag sänder dig små meddelanden
, ibland stora,
men ingen mule når min nacke
vi har kanske nått andra fasen
är du i retreat

är det jag som är mustangen

som avvaktande såg på
händer det att han ångrar sig
när han valt ut sin manke

ska jag plocka ner spegeln
plocka upp
linfrön, pumpakärnor, jag sänder ju dig
ord; linoleum, milano, mynta, lust
och det är klart de inte betyder någonting

men det är hur de formar sig
på hårdpapp av bläck
hur jag älskar visuellt

staplar dig dem, små
, ganska stora,
släpper fingrarna och blåser
från handflatan i vindens riktning
österut, mot kusten,

är de i din slutna hand
när du sitter hukad, vänd till nittio
eller nådde de inte fram

tänk om du ägnar dig åt hästviskeri
tänk om du är någon annan hela tiden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren xilenie med Poeter.se id #39460 innehar upphovsrätten